

for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) taler om Ministerkriser — det er netop dem, som skulde være forebyggede ved Dannelsen af et Geheimstatsraad. Jeg troer altsaa, at det er en urigtig Forudsætning, som den ærede Finantsminister gik ud fra, naar han bemærkede, at vi, hvis vi havde fundet det forsvarligt, skulde have søgt at bringe Regeringens Tøller over i andre Hænder. Jeg tilstaaer det, jeg og flere kunne heller ikke paa den Maade understøtte Regeringen, som det er forlangt af os; vi kunne ikke paa den Maade kaste os i Ministeriets Arme; thi vi vide ikke, hvad Ministeriet vil, og, naar vi vilde kaste os i Ministeriets Arme, saa vilde det kun lidt nytte; thi vi vilde kun savne Taage. Man kender ikke Ministeriets Vel, man veed ikke, hvilken Fremgangsmaade det vil følge, eller paa hvad Maade det vil gennemføre sine Foranstaltninger; vi have kun enkelte Antydninger deraf. Snart er et Aar gaaet hen, uden at der foreligger Noget om Ministeriets System, og er det ikke saa, at det, som foreligger, er skiftet til at vække, jeg siger ikke Mistillid, men en svækket Tillid? Vide vi ikke Allesammen, at, dersom vi gik ind paa Finantsloven i den Skikkelse, hvori den er forelagt, uden at der blev gjort en eller anden Tilføjning, da var Finantsloven, med den Forklaring, som er givne af Finantsministeren, en Spot over Thingets Stattebevillingsret, da vilde den Myndighed, som er os givne ifølge Grundloven, blive et Gjøglebillede! Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds vil dog idetmindste i denne Henseende ikke benægte mine Ords Rigtighed. Kan det, at man byder os en saadan Lov, være skiftet til at fremkalde en stor og stærk Tillid? Kan man fordrø det, efter den Maade, hvorpaa Forholdene ere opfattede, naar man med Hensyn til Loven af 22de December 1850 siger til os: at vi derved have frastrevet os al Indflydelse paa Toldlovene? Hvorfor var det, vi gik ind paa denne Lov? Fordi vi ventede, at Ministeriet skulde tilvejebringe en konstitutionel Forbindelse mellem Danmark og Slesvig? Hvorfor ville vi nu gaae ind paa den foreliggende Lov? Fordi vi vente, at Regeringen vil tilvejebringe en konstitutionel Forbindelse for hele Monarchiet.

Den Tanke, vi havde dengang, at det daværende Ministerium skulde tilvejebringe en konstitutionel Forbindelse mellem Slesvig og Danmark, blev til et Drømmebillede. Hvem veed, om ikke den Tanke, Ministeriet nu har, ogsaa kunde blive til Noget, der kunde blive betragtet som Noget, man havde villet, men som man paa Grund af de stedfindende Vanskeligheder ikke havde kunnet gennemføre. Den ærede Finantsminister yttrede i sit sidste Foredrag, at Kongen, absolut taget, ikke behøver Rigsdagens Samtykke til at flytte Toldgrændsen fra Eideren til Elben, at han til Nød selv kan gjøre det. Men er det da ikke saa, at Slesvig og Danmark, ifølge den bestaaende Lov, danne et fælles Toldhele, er det ikke saa, at Holsteen ifølge den bestaaende Lov skal være et fremmed Land med Hensyn til Tolden? Vil Kongen da kunne forandre den bestaaende Lov uden vort Samtykke? Jeg forstaaer ikke den ærede Finantsministers Opfattelse i den Henseende; men jeg tilstaaer, at jeg heller ikke i det Hele forstaaer hans Opfattelse af Danmarks og Slesvigs Stilling med Hensyn til de Sager, som ere fælles for disse to Lande. Naar man har et Hele — og med Hensyn til Tolden er Danmark-Slesvig, Danmarks Rige, nu en Heelhed —, naar man altsaa er indgaaet i denne Forbindelse, og man skal tage en Beslutning, saa tager man den for det hele Omraade, saavel for Danmark som for Slesvig, skjøndt man naturligtvis ogsaa maa have et Samtykke fra Slesvigs Side; men dette Samtykke gjælder ikke alene Slesvig, det gjælder Danmark-Slesvig. Det specielle Begreb om Alt, hvad der er en Følge af, at en saadan Forbindelse indgaaes, er dog, at der derved opstaaer et Hele, og at alle de Forandringer, som skulle foretages i de engang trufne Bestemmelser, kun kunne opstaae ved en Samvirken af de to Kræfter, her Slesvig og Danmark, som udgjøre dette Hele. Jeg siger altsaa, at jeg ikke forstaaer den høitærede Finantsminister, naar han siger, at Kongen, „absolut taget“, „til Nød“ selv kan flytte Toldgrændsen; jeg haaber, at den ærede Finantsminister ikke vil tilraade Hans Majestæt at gjøre dette. Den ærede Finantsminister sagde, at, da han flyttede Toldgrændsen til